

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 16 september 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de Examencommissie Erasmus School of Economics (ESE), hierna verweerder, van 16 juli 2019 inzake plagiaat.

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 26 augustus 2019 beroep ingesteld tegen de hierboven aangeduide beslissing van verweerder.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 16 september 2019. Appellante is ter zitting verschenen. Namens verweerder was aanwezig, secretaris.

2. Motivering

- I. Appellante is het niet eens met vaststelling van fraude c.q. plagiaat ten aanzien van haar master scriptie "International Economics". Zij stelt dat er geen sprake zou zijn van fraude c.q. plagiaat, en dat het hooguit zou gaan om onzorgvuldigheid daar zij niet het doel had andermans werk als ware haar eigen werk te presenteren.
- II. Verweerder stelt, gelet op een plagiaatscan met matchpercentage van 33 procent, dat de mate van overlap tussen de scriptie van appellante en scripties van medestudenten en (internet)bronnen dermate omvangrijk is, dat er sprake is van fraude c.q. plagiaat. Dit plagiaat betreft onder meer, maar niet alleen het gebruik van de Engelse-taal die soms "bumpy" was en soms "fluent". Bovendien is appellante op 15 juli 2019 erop gewezen dat het kopiëren van andermans tekst(en) wordt gezien als plagiaat. Ter zitting is eveneens naar voren gebracht door verweerder, dat in bepaalde gevallen de door appellante gebruikte bronvermelding(en) niet juist zijn, in andere gevallen deze (geheel) ontbreken c.q. niet zijn opgenomen in de literatuurlijst en aanhalingstekens verkeerd zijn toegepast.
- III. Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het College stelt voorop dat Appellante verantwoordelijk is voor een juiste bronvermelding en zich er derhalve van dient te vergewissen dat er in haar scriptie een goede bronvermelding aanwezig is.

Ter zitting is de plagiaatscan score besproken. Onderdeel van die score zijn onder meer de inhoudsopgave, de referentielijst en de bijlage(n). Het had op de weg van verweerder gelegen om de onderdelen, waarvan vast staat dat deze voor een overlap niet meetellen, buiten de plagiaatscan te houden en inhoudelijk te onderzoeken wat het plagiaatspercentage was van de

onderdelen waarin de interpretatie van gegevens en de individuele conclusies worden beschreven. Deze toets is niet gemaakt, althans niet in de procedure is overlegd

Weliswaar heeft het relaas van appellante met betrekking tot het gebruik van de bronnen en de wijze waarop zij die heeft toegepast tot voor de hand liggende vragen geleid en oogt dat op zijn minst onzorgvuldig, toch acht het College op grond van de enkele, door verweerder gegeven voorbeelden onvoldoende aannemelijk dat aan de zijde van appellante sprake is van opzettelijk gepleegd plagiaat dan wel fraude.

Op grond van het bovenstaande, alsmede op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting concludeert het College dat het besluit van 16 juli 2019 niet in rechte stand kan houden.

3. **Uitspraak**

Het College,

- I. verklaart het beroep van appellant gegrond;
- II. vernietigt het bestreden besluit van 16 juli 2019; en
- III. draagt verweerder op om binnen twee weken een nieuw besluit te nemen en daarbij de overwegingen van het College in deze uitspraak in acht te nemen.